

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

O nedreptate strigătoare la ceriuri

Neîndreptățirea preoților — Ei vor fi plătiți mai slab decât servitorii

Tagma cea mai nebăgată în seamă și mai neîndreptățită, de legiuitorii noștri, este fără îndoială aceea a preoților. Aproape fiecare guvern românesc a neîndreptățit-o cu ceva, așa că e o adevărată batjocură, unde s'ajuns această cea mai de seamă tagma a noastră.

Și anume iată marea nedreptate ce i-s'a făcut acestei tagme!

Fiecare guvern a ținut să-i dea câte o lovitură, trăgându-i câte ceva din leafă. Pe când altor tagme nu li-s'a aplicat decât cel mult două subtrageri din salariu, iar judecătorilor și militarilor nici una — dovedindu-se încă odată, cum statul le este unora muma iar altora ciumă — bieților preoți li-s'au aplicat trei „curbe de sacrificiu“ adică de trei ori li-s'a ciopârțit salariul. Pe urmă, după multe rugăminți, guvernul a revenit și le-a făgăduit că va aduce la cale nedreptatea. Inșă, în schimb, a poruncit să li-se conscrie toate veniturile, iară acelea să li-se subtraga din salariu.

Nici până acuma un preot, dintre cei mai bătrâni, nu avea decât cel mult 3500 Lei la lună, adică acurat cât un portar și cât un servitor de birou. Celor dela cârma țării li-s'a părut prea mult și atâta, așa că, azi-mâne, vom avea preoți cu leafă de câte 500 Lei lunar. Iar asta în țara care se laudă, că este cea mai creștină, că este conducătoarea tuturor bisericilor ortodoxe ale lumii, că aici nimic nu se face fără Dumnezeu.

Mai mult, preoții ortodocși vor fi mai bine salarizați decât cei uniți, iară aceștia decât cei minoritari! Așadar nedreptatea dintâi se mai mărește și întetește cu alta și mai șil!

Pentru Dumnezeu! D'apoi aici am ajuns? Preoții aceia, cari mai mult s'au luptat pentru înfăptuirea României Mari, cari și-au jertfit totul pentru acest ideal, cari au întemeiat cultura și bunăstarea acestei țări, cari au fost atâta de neîndreptățiti pe vremea ungurească, cari au fost internați prin comitatul Sopron și întemnițați prin toate orașele ardelenne și mai ales la Cluj, dintre cari atâția au răbdat moarte de martir pentru românism, a căror familii și copii au condus slujbele ce se puteau purta pe vremuri de către Români, de-

spre cari însuși Domnul Iorga a trebuit să recunoască, în cartea sa „Sate și preoți în Ardeal“, că ei au făcut tot ce este românesc în acest frumos Ardeal, zic, preoții aceia cari conduc și astăzi încă sufletul neamului nostru, să fie mai desprețuiți decât cei din urmă slugoi?

Un învățator, care are 10—11 ani de învățatură, să ajungă la o leafă de 8—9 mii de Lei lunar, iară un preot, care a învățat 16 ani de școală, să aiba mai puțin decât servitorul școlii? Asta-i dreptate?

Ce ar fi oare dacă satele ar rămânea deodată fără preoți? Dacă preotul, desprețuit de toate guvernele României, n'ar mai fi? Dacă el nu s'ar mai ruga pentru mântuirea sufletelor, pentru pacea a toată lumea, pentru iubitorul de Hristos regele nostru, pentru toate cetățile și satele și pentru ceice cu credință locuiesc într'insele, pentru bună liniștea aierului și pentru înmulțirea roadelor pământului, pentru ceice umbla pe ape și călătorește și pentru cei bolnavi și pentru ceice se ostenesco și pentru cei robiți și pentru mântuirea lor; pentru ca să ne mântuim de tot necazul, mânia și nevoia? Ce ar fi dacă acel preot neîndreptățit n'ar mai pune în fiecare duminică și sărbătoare, câte o păticeică pentru credincioșii săi? Dacă n'ar mai fi cine să-i spovedească pe oameni?

Preoții sunt părinții sufletesti ai credincioșilor. Despre părinți se spune inșă, în porunca a patra, să-i cinștim, ca să trăim mult și bine pe acest pământ. Va putea trăi inșă oare mult și bine o țară care își desprețuește părinții sufletesti?

Dacă ar fi preoții noștri neînșurați, cum sunt cei romano-catolici, și n'ar avea familie, nu am zice nimica. Așa inșă, văzând greutatea enormă prin cari trec, văzându-le preutesele rău îmbrăcate, copiii palizi și nepurtați la școală, pe ei inșși cu niște haine atât de vechi și de fără față, muncind alături cu plugarii — ori, ca pe unul, care a fost ductor primar în Seminar, șezând pe carul încărcat cu gunoi și îngânând: cea medie generală eminentă (10), hoți purtare morală exemplară — mai văzându-i apoi cu pământurile lucrate de ei inșși, uneori chiar fără servitori, neîndreptățiti

de poporul care nu le mai plătește nici mierța, nici zilele de lucru, nici alte competențe plătindu-le câte 2—10 Lei pentru un botez ori deslegare, și câte 10—50 Lei pentru o îngropăciune ori sf. liturghie, în cele mai multe cazuri inșă rămânându-le dator, zic, astfel stând lucrurile, trebuie să recunoști marea nedreptate ce i-se face tagmei celei mai de seamă, care este tagma preotească.

Dar aceasta e numai introducerea. Veni-vor vremuri și mai grele pentru bieții preoți, când se va decreta despărțirea bisericii de către stat și când statul va face ceea ce a făcut înainte cu zeci de ani Franța, iar acuma de curând Rusia.

Dela credincioși atârnă, dacă vor trebui să sufere preoții și această nedreptate. Ei trebuie să le dea în grijă senatorilor și deputaților, pe cari ei îi aleg, să nu neîndreptățescă pe slujitorii altarelor. Ei trebuie să protesteze, împotriva nedreptăților ce li-se fac, ei trebuie să se îngrijească de părinții lor sufletesti, altfel îi va ajunge pedeapsa făgăduita în porunca a patra dumnezească, că adică nu vor trăi nici mult, nici bine pe acest pământ.

Un profesor

Cuvântul Papei

înceamnă lumea la pace

La începutul acestei luni Papa Pius al XI-lea a ținut o cuvântare asupra stării de azi dia lume. Redăm aici o parte din ceea ce a spus:

„Distrugerile provocate de ultimul războiu european n'au fost încă pe deplin reparate, și inșă că din nou orizontul este fatuzecat de nouri negri, străbătuți de lumini sinistre. Popoarele îngrijorate își întorc privirile spre Dumnezeu, pentru a cere lumină, mângâiere și nedejde.

„Sa înălțăm rugi către Dumnezeu, pentru ca mai multă liniște să fie dobândită pentru oameni. Doamne mântuește-ne, căci ne prăpădim, iată rugăciunea pe care o înălțăm către cel Atotputernic.

„Deoarece svonul războiului s'a răspândit în toată lumea și pricinueste agitația și temerile tuturor creștinilor, credem de datoria noastră să le vorbim de această chestiune.

„Dacă cineva ar îndrăzni să săvârșească această crimă, vom înșlta lui Dumnezeu rugărea: „Pedepsește Doamne popoarele cari vor războiul“. Rostim această rugăciune, fiindcă credem că un nou războiu apare tuturor, nu numai nouă, ca o imposibilitate morală“.

Dumineca a cincina a postului mare

Vieța cuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca

În dumineca a cincina a postului mare facem pomenirea cuvioasei maicii noastre Maria Egipteanca, una dintre cele mai mari sfinte ale bisericii, care a trăit între anii 354—431, murind în anul al 67-lea al vieții sale.

Fiindcă nu există între toți sfinții bisericii noastre o sfântă care să-și fi plâns mai amarnic păcatele decât Maria Egipteanca, biserica ne pune înaintea ochilor pilda acestei mari sfinte, care 47 ani a trăit în pustie, plângându-și păcatele și fărâdelegile, în post și rugăciune. Gândul bisericii este, să luăm pildă dela această mare sfântă, și să nu desnădăjduim în mila lui Dumnezeu, oricât de mari ar fi păcatele noastre, învățând dela cuvioasa maica noastră Maria Egipteanca.

Dar să-i vedem vieța!

La sfârșitul Triodului găsim vieța acestei mari sfinte, scrisă pe lung de sf. Sofronie, patriarhul Ierusalimului, din care dăm aici pe scurt și noi vieța acestei mari sfinte:

Pe vremea împăratului Teodosiu celui tânăr trăia în Palestina un călugăr foarte cucernic, anume Zosim. El trăia într-o mănăstire de lângă râul Iordanului, în care mănăstire era obiceiul ca călugării să se împraștie, după dumineca întâie a postului mare, în pustia ce se întinde dincolo de Iordan, în Arabia, petrecând acolo, în

ajun și în rugăciune, până la dumineca florilor, când se reîntorceau pocăiți în mănăstire, ca să petreacă săptămâna mare și Paștile împreună.

Mergând, pe la anul 430, Zosim în pustie, în ziua a douăzecea a petrecerii sale acolo, voind să se odihnească de amiază, după ce cetise vreo câțiva psalmi, a observat într-o depărtare oarecareva o formă omenească. Apropiindu-se de aceea figură omenească, a observat că este un om foarte ars de soare și cu păr alb încălcit. Crezând că este ceva nălucă, și-a făcut semnul sfintei cruci, și atunci a văzut și mai bine că este un om, care văzându-l a început să fugă. Părintele Zosim, crezând că este un pustnic, l-a rugat să-l binecuvinteze. Figura însă i-a răspuns: »Părinte Zosime, eu sunt o femeie și nu pot vorbi cu un bărbat, fiindcă sunt goală. Aruncă-mi deci mai întâi antereul tău ca, acoperindu-mi goliciunea trupului, să pot pași în fața Sfintei Tale», Zosim a făcut, după cum se rugase femeia, și apoi a rugat-o, în numele lui Isus Hristos să-i spună, cine este. Femeia a început a-i povesti următoarele:

Patria mea este Egiptul. Pe când eram de 12 ani, am fugit de acasă și am plecat în Alexandria, cetatea tuturor fărâdelegilor. Acolo m'am stricat de așa încât nu cred să ti fost o fată mai stricată decât mine. 13 ani am trăit în chipul acesta. Într-una din zile am văzut o mulțime de oameni plecând din portul Alexandriei cu vaporul. Întrebându-i, unde pleacă, mi-au răspuns că la Ierusalim, ca să sărbătorească aflarea sfintei cruci. Am plecat și eu cu ei, cu gândul că între acei oameni voi afla bărbați destui cu cari să-mi împlinesc poftele mele spurcate. Și de fapt mi-am petrecut în drumul acela și pe urmă la Ierusalim, așa cum poate nici odată nu-mi petrecusem.

Mergând și eu, tot cu acest gând,

spre biserica din Ierusalim, când am dat să intru pe ușă, am simțit că o putere mare mă reține, nedându-mi voie să intru în biserică, în care se afla adevărata cruce a Domnului. Mi-am pus eu numai deea întrebarea, că oare ce poate să fie această putere? Nu peste mult am văzut apoi că ceea ce mă împiedeca să intru, era mulțimea catelor mele. Întorcându-mă spre curtea mea, am zărit o icoană a Precurarei, ochii reia mă priveau par'că cu atâta compătimire, gata să mă ajute. Atunci mi-au venit în minte cele auzite în copilărie despre Precurata. După câteva rugăciuni fierbinte am făgăduit Precurarei că-mi voi schimba felul de viață, și atunci am simțit o mare mângâiere. Iară, încercând să intru în biserică, o altă putere mă împingea de la spate, așa că intrând m'am putut închinarea sfintei cruci. Am început apoi a mă ruga către Mielul lui Dumnezeu, celce ridică pătele lumii, să mă ridice din tina păcatelor mele, apoi m'am întors din nou la sf. icoană, unde m'am rugat să-mi dea Precurata un sfat, că ce să mă fac. Atunci apoi mi-s'a părut că aud un glas care mă îndemna să trec Iordanul. Numai decât am plecat, am luat cu mine trei pâni și am plecat, prin poarta cetății, să duc în spre Iordan. Am ajuns la biserică sf. Ioan Botezătorul, unde m'am spovedit și cuminecat, apoi am plecat în pustie, unde mă aflu de atunci încoace nevăzând, de atunci până astăzi, față de om pământean.

47 ani am dus o luptă groznică în pustie împotriva trupului meu, și după mi-s'au gătat pânila, m'am nutrit cu bănușii și am rămas goală, fiindcă haina pe cari le adusesem cu mine mi s'au rugini și mi-au căzut de pe trup. De câte ori nu-mi veneau în minte mâncările cu carne și vinul cari așa de mult îmi plăceau? Câte ori n'am avut cele mai groznică ispite? Dar aceste ispite n'au ținut de-

Foița „UNIRII POPORULUI“

Poveste veche

Aseară, pe când, aci, în oraș, ieșea lumea să ia aer, iar pe sate, îmi închipui, lumea era sătulă, până n'a găt de aerul câmpurilor, treceau spre casă, întovărășit de gândurile de toate zilele.

La o răseruce de ulițe îmbăcșite de mirori amestecate cu praf și căldură, cineva îmi strigă în urechi, ca un vardist după hoț: »trage Petre, că se stinge«.

Întorc capul, ca la o comandă și dau ochi cu Căruntu, un cunoscut, nu știu de unde și de când. Era în chef și avea paprică pe limbă.

— »Și sum o fost, aia cu țigara?« încep, așa dintr'odată să mă descoase, ca și cum n'am fi avut altceva mai bun de discutat.

— »Care țigară? — încercăi, prefăcut, să scap din mâna lui.

— »Aia, cu spițul de trestie dela Chereteu. Știi să-i șoadă? Am răs să ne prăpădim de ea...«

— »Ei, dac'ați răs-o, nu mai are haz s'o repet a doua-oară«.

— »Ba, vreau s'o aud din gura ta, dela izvor, știu, li mai gustoasă, ca dela altul«.

Dar cum nu-mi erau toate caprele acasă și mai avui și nenorocul unei întâlmiri cu'n dobitoc, de care te împedeci la tot pasul, ba,

spunând drept, nu mă prea topeam de dragul Căruntului, care, nu știu, de unde și-a luat dreptul, să mă tutuiască, eram hotărât să nu-i fac voia. Atară de atâtea motive, cari mă mânau acasă, povestea asta e atât de veche și uzată, că în ori ce haină ai îmbrăca-o, tot fără preț rămâne. Dar Căruntu stăruia, stăruia ca un îndrăgostit pe lângă aleasa inimii lui, să-i stăpânească mâna.

Văzându-l cu chef de vorbă lungă, îmi era greu, să mă despart de el, brusc, ca dela o șatră cu marfă proastă. Am sarit eu vorba peste cai.

— »Dar, dia atste, cum o mai duci?«

— »Lasă tu celelalte. Nu vreau să-mi aduc aminte de ele. Destul îmi e acasă. N'am deserețit fruntea de-un an de zile. De gânduri și de vorbă serioasă is sătut până'm găt. Nu vezi, că suntem ca 'ntr'un țintirim? Aproape nu mai știu rade. Hai spune, aia cu țigara, să mai uit, că acasă stau grijile claie pe gramada«.

Și c'o mie și-o sută de argumente, care de care mai îndreptățite, m'a apropiat omul de brazdă.

— »Are dreptate«, — gândeam în mine, — »vorbește-i sui te ascultă și ce are plăcerea să te-asculte. Și decât să mai arunci o furcă de fân pe carul prea încărcat, mai bine pune mâna și ajută unde țese cere ajutorul«. Și cu gânduri ca asta și ca altele începui povestea, aia veche și uzată, spusă de atâtea ori și scrisă odată chiar și în acest loc.

— »Era un ajun de vacanță de Paști«, începui cu jumătate de gură.

Căruntu, care se vârșe în mine, ca mușca în miere și începuse a hohoti în răs.

— »Ca mâine, aveam să primim certificatele și drumu acasă. Cărțile le pusem în val și cum nu mai aveam de-ale gurii, mici cât orbești un șoarece, ca să înșelăm foamea, luarăm spre Chereteu«.

Râsul sgomotos a lui Căruntu, făcându-l să se creadă doi cheșii și se feră de noi, cu privirea n'urmas noastră.

»Am rămas în jurul lacului până n'aveam făcând tot ce-i poate trăzni în mintea unui copil, să facă. Între altele, mi-aduc aminte eu îmi trimisem o gheată pe lac, în loc de vapor, să-mi aducă dolari din America. Nu mare-mi fu norocul, că nu m'am înșelat Chereteu, sau că nu m'am întors acasă cu singură gheată în picior. Apoi, ca să nu văd trestie, că ni le-ar fi răvniț și sultanul Turilor. Al meu însă le întrecea pe toate. O fost de-un metru de lung, încoșolat din vreo zece mai scurte, vârșite unul în altul, ca să putea scurta și lungi la dorință«.

Par' că-l simțese pe Căruntu cum mă împingea, când într'un perete, când jos de trotuar, ținând-o într'un răs prostănatec, ca să-și fața unei palate de ciro.

— »A doua zi, mi s'au dat certificatele. Acum eram cel mai fericit om. Gânduri n'aveam nici cât un pui de pisică. Bogăția-mi era legată cu ață, într'un pachetel cât capul unui dobitoc. Stomacul nu-mi cerea nimic, știa că suau de cruce cu foamea. Dar mai aveam mult de...

17 ani, iar de 30 de ani încoace trăiesc foarte liniștită și deplin pocăită.

Rogu-te, Părinte Zosime, vino, la anul, din nou, și adu-mi sfânta împărtășanie, în joia mare, că eu te voi aștepta tot aici.

După acestea sfânta dispăru.

Zosim a mulțumit lui Dumnezeu pentru această arătare. În anul venitor, sfântul veni și-a aduse sfânta împărtășanie. El era dincoace, iară ea dincolo de Iordan. Atunci sfânta făcu peste apă semnul sfintei cruci și apoi trecu râul ca pe uscat. Se rugă împreună cu sfântul, apoi, ridicând mâinile spre cer, zise: »Acum slobozește Doamne pe roaba ta în pace«. Se rugă în sfârșit de sfântul Zosim să vie la anul din nou în acelaș loc, unde l-a văzut înainte cu un an.

Când veni Zosim din nou, la anul, se grăbi s'o întâlnească și s'o întrebe, cum o cheamă, însă în locul acela nu găsi decât cadavrul sfintei iar lângă cadavru o frunză de palmier, pe care era scris numele sfintei și ziua morții. Mare fu mirarea sfântului când află că sfânta murise a doua zi după sf. împărtășanie.

Voidnd s'o îngroape, a văzut un leu mare lingând picioarele sfintei. Pe acesta l-a rugat să sape groapa sfintei, că el era bătrân și nici n'avea cu ce săpa. Și l-a ascultat leul și a săpat groapă cu picioarele dinainte, iară el a îngropat pe sfânta. Apoi, întorcându-se, a povestit tuturor cele văzute.

Biserica noastră preamărește pomenirea acestei mare sfinte în duminica a cincina din postul mare și la 1 Aprilie, iară biserica latină la 3 Aprilie. Condacul sfintei este următorul: »Oceace mai înainte ai fost plină de tot felul de păcate, astăzi prin pocăință mireasă lui Hristos te-ai arătat, iubind vieța ingerilor, și cu arma crucii pe draci pierzând; pentru aceasta mireasă a împăratului te-ai arătat, Marie preamărită«.

Părintele Iuliu

la plecarea trenului. O iau prim oraș. Dar nu eu gura goală, ca oricând flămând, de cari, vai, mulți erau atunci în Blaj. De-o țără de tăbac făcusem eu rost, în loc de merinde pe drum. Suesc o țigară studentiască, o vâr în spiț, îi dau foc și ea un general invingător, o iau de sub Hurubi, în sus, spre centrul orașului.

În colț, când s'o scotese spre brutăria unui neamț, de la care cumpăram pâine, la zile mari, și la care intram cinci, șase cumpărători deodată, eu trei-patru să plătim cu bani, iar unul să poată târgui pe gratis, pe sub mână, hop, cine-mi stă în față? Bunul și neuitatul meu director M. Ca un soldat, bun mânuitor de armă, aruncă spițul la spate, ținându-l în lungul trupului.

— „Mergi acasă, Petre?“

— „Da, reverendissime... pfu.“

— „Spune salutări părintelui...“

— „Da, reverendissime... pfu.“

— „Și domnului învățător S...“

— „Da, reverendissime... pfu...“

În cursul convorbirii, au stăteam smîrnă locului, iar ghidușul de fum, se prelingea, ca o ață, pe la urechi. La fiecare da, puffiam odată, să-l alung, dar din ce însercam să-l abat din drum, din aceea era mai obraznic și ieșea ca din horn.

De-odată, bunul director îmi strigă „trage Petre, că se stinge“, și-mi lipește de obraz o decorație, că și-acuma îi simțese umezeala“.

Ași, a trebuit să curm povestea că pe Căruntu l'au prins niște șgârçiri de răs, că se adunase lumea ca la ursar.

Petrea Dascălu

Cuvântarea M. S. Regelui, ținută la radio

De la ministru de interne, I. Inculeț și-a pus în gând ca în fiecare sâmbătă seara la ora 7, să cheme la sfat pe prefecți, pe primari, pe consilieri, pe toți cei puși în slujba acestei țări.

Dar e greu să-i aduni pe toți la București sau aiurea, de aceea a făcut un plan: va vorbi, dsa și alți miniștri la radio, iar cei amintiți vor asculta cuvântările la ei acasă.

În cuvântări se vor da sfaturi cum să lucreze cei puși în slujba țării, vor fi adevărate „conferințe administrative prin radio“.

Prima conferință de acest fel s'a ținut sâmbăta trecută. Iar primul conferențiar a fost însuși M. Sa Regele, care încredințat fiind că trebuiesc făcute multe încă în administrație, privește cu ochi de gospodar priceput spre toți acei dela a căror muncă se așteaptă un viitor mai bun țării noastre.

Deschizând seria conferințelor administrative, M. Sa Regele a spus între altele următoarele cuvinte:

Privesc și urmăresc cu deosebit interes activitatea celor chemați să gospodărească țara și încep deci prin a trimite tuturor salutul Meu cald și o urare de îmbărbătare la muncă.

E o frumoasă menire la care ați fost chemați, aceea de a veghea în orice clipă la bunul mers al statului, la progresul continuu al iubitei noastre patrii și la buna stare și mulțumire a populației.

Aceste trei puncte de căpetenie se îmbină într'unul singur, căci voi sunteți acei cari aveți datoria să stați de veghe în orice clipă ca ele să alcătuiască o singură și nedesmințită misiune.

Nici o clipă nu-Mi închipuiesc că rolul vostru este extrem de ușor, nu; dar ce oare se poate dobândi trainic fără muncă și fără eforturi?

Cei de la centru au chemarea de a îngriji ca întregul aparat al statului să funcționeze cât mai bine, ca un fatreg; voi, acei răspândiți prin toate colțurile țării, aveți chemarea de a îngriji ca toate roțițele mașinei de stat să lucreze fără greș, așa ca acest aparat să nu frâneze nicădere.

Printre voi sunt unii cari ați mai îndeplinit aceste slujbe, alții cari de multă vreme sunteți legați permanent de ele, iar alții nou veniți.

Toți, din oricare categorii ați fi, aveți o singură datorie, aceea de a pune tot sufletul în muncă și de a vă îndeplini atribuțiunile chinștit, conștiincios și cu dragoste de Patrie.

În întreaga noastră administrație trebuie să bântue un suflu nou, acela al adevărului și al gospodăresc.

Priviți și voi în trecut și vedeți ce au putut îndeplini oameni de inimă. Șoselele favorite de prefectul Roznovanu în județul Neamț sunt și astăzi trainice. Și de atunci vremurile s'au schimbat: sunt alte mijloace de lucru,

s'au făcut progrese tehnice, populația noastră a făcut progrese și pe terenul educativ. Munca voastră nu mai este o muncă de birou, munca administratorului este una de teren. Ca să zic așa, din oraș în oraș, din sat în sat, din casă în casă.

Priviți de pildă, satele noastre ce colțuri adorabile sunt, ce grădini ar putea să fie, dacă administrația ar avea ceva mai multă inițiativă. În șanturi n'ar mai fi apă clocită care infectează toată populația, drumurile ar fi cel puțin netesite, gardurile caselor așesate cu grije, florile ar împodobii grădinile și curțile oamenilor.

Iată lucruri cari nu se îndeplinesc prin legi și regulamente, ci cu inițiativă și omenie.

Miniștrii vor vizita județele

Într'un consiliu de miniștri din săptămâna trecută, s'a luat hotărârea ca fiecare ministru să viziteze câteva județe.

Va merge fiecare în județul sortit, va asculta plângerile locuitorilor, va îndeplini ce-i de îndeplinit, și vor lucra împreună cu șefii autorităților la lucrările mai de seamă.

Această binevenită măsură se va aplica încă în decursul acestei luni.

Cum va fi întocmită săptămâna cărții. „Fundațiile Culturale Regale“ ne-au trimis un program al „săptămânei cărții“. În această săptămână, care începe în 12 Maiu, toate librăriile vor fi împodobite cu cărți românești. În toate centrele se vor ține șezători și conferințe asupra comorilor literaturii noastre. Se vor înființa biblioteci unde nu sunt și se vor mări acelea cari sunt. Săptămâna cărții va fi mărturia dragostei de carte a neamului românesc în ochii străinilor, și de aceea, pentru lumea reușită a ei, fiecare are datoria să se trudească.

M. S. Regele Carol al II-lea

Din cuvântarea rostită de d. Iuliu Maniu în fața Camerei

Între ultimii oratori cari au vorbit la Cameră în legătură cu raportul dlui Benteoiu asupra afacerii „Skoda”, a fost și dl *Iuliu Maniu*. Dsa a vorbit vreo câteva ore, arătând amănunțit grija cu care s'a încheiat contractul cu „Skoda”, ca statul să nu fie pagubit.

A arătat apoi, cum un colonel, pe nume Pomponiu, cu alți tovarăși, au vrut să arunce umbra necinstitii pe d. Maniu, prin aceea că a introdus anumite declarații în spusele lui Seletzki. Aceaste nu recunoaște nici decât să fi spus așa ceva despre d. Maniu. Atunci dsa a spus în auzul tuturor că Pomponiu a făcut un fals (mare necinste pentru un om), știrbind prin aceasta cinstea țării, căci d. Iuliu Maniu a fost primministru de mai multe ori. Și fiindcă tot sunt unii cari mai spun că nu s'a făcut nici un fals, d. Maniu a spus în fața deputaților următoarele:

* * *

Am afirmat nu numai în comisiunea de anchetă, unde nu poate fi urmărit — căci ce se spune în parlament sau într-o comisiune de anchetă, nu poate fi urmărit — am spus-o în public, am scris-o în gazete, că d. Pomponiu, cu tovarășii săi, au falsificat. De ce nu am fost improcesuat pentru calomnie? Căci din două una: ori eu sunt calomniator, ori dănsul este un falsificator.

Domnilor deputați: acest lucru l-am afirmat despre Pomponiu și tovarășii săi, dar acest lucru l-a afirmat și avocatul Vasiliu (întreruperi pe băncile majorității). D. Pomponiu a improcesuat pe Vasiliu pentru calomnie. Eu, când am fost la comisia de anchetă am rugat să se facă toate diligențele, ca să se descopere acest fals, să-l constate oficial și am spus la anchetă: dacă dv. nu veți face lucrul acesta, volu găsi judecători independenți, cari au să constate acest lucru. Sunt pe calea aceasta.

Decât, domnilor, ce este necazul? D. Pomponiu a improcesuat pentru calomnie pe d. Vasiliu, dor nu dă Dumnezeu să se desbătă chestiunea, căci d. Pomponiu continuu cere amânări și este curios că acel care este acuzat pentru calomnie, forțează să se țină desbaterile, iar cel care se simte calomniat, acela amână.

Pentru mine, de ce este acest lucru neplăcut? Pentru că am probele, pe cari vreau să le prezint la tribunal, la judecători imparțiali, ca să fie stabilit în adevăr că s'a încercat în contra mea acest asasinat moral, care ar putea să mă supere, dar nu mă supără; trec cu seninătate peste el, pentru că conștiința îmi este liniștită și pentru că simt în mine atâta energie, ca să pot face ca adevărul să iasă la iveală.

Dar, domnilor, dacă ar fi fost numai această chestiune, acest fals! Dar s'a întâmplat și altceva: doi oameni, Georgescu și Protopopescu, favoriți ai dlui general Ștefănescu-Amza, au fost incurajați — ca să nu zic altceva — să meargă la Seletzki, să-l convingă să depună fals în contra mea, punându-l în vedere că în acest caz, dănsul, Seletzki, va scăpa ușor, lute; altfel poate prevedea o pedeapsă de mai mulți ani.

Domnilor deputați, când se face o încercare de asasinat moral, pentru a se arăta că într'un moment dat s'a putut întâmpla să fie

în Țara Românească în fruntea ei un om, care a făcut lucruri necurate, aceasta nu lovește numai în contra acelui om, ci este o lovitură în contra țării întregi. (Aplauze pe băncile partidului național țărănesc).

Eu înțeleg să se urmărească până în pânzele albe ori cine ar fi acela, care a cutezat într'un moment dat să facă un lucru necurat și eu sunt cel dintâiu care așii cere și cer lucrul acesta, dar ca să se inventeze fapte degradante în detrimentul unui om, care, la un moment dat, a reprezentat țara, neamul, aceasta, după credința mea nu o poate face un român nu o poate face un om cu suflet curat. (Aplauze pe băncile partidului național-țărănesc).

În această situație, deși așii fi în drept să flu sufletește amărât, nu sunt. Vor trece și acestea și se va vedea cine este vinovat, se va vedea, dacă în fruntea Țării Românești, la un moment dat, a stat un om nedemn, sau dacă în Țara Românească se găsesc oameni nedemni, cari vor să arunce umbră asupra unui om nevinovat, și, prin el, asupra națiunii românești întregi. (Aplauze pe băncile partidului național-țărănesc).

Adunări și vorbiri politice

În ziua de 12 Aprilie se fac alegeri pentru un loc de deputat în jud. Ilfov. În vederea alegerii, partidele politice și-au chemat partizanii la sfat și le-au dat îndemnuri de votare, fiecare partid pentru candidatul său.

Național-țărăniștii au ținut adunare într-o sală mare din Capitală, numită Tomis. A vorbit mai întâi d. *Virgil Madgearu* fost de vreo câteva ori vistiernic al țării. Dsa a spus că legiurile banesti ale partidului dela putere sunt rău întocmite și din pricina lor suferă țara.

A vorbit apoi d. *Ion Mihalache*, șeful partidului, care a arătat ascultătorilor programul de lucru pe care vrea să-l îndeplinească. A spus că vrea ca țara să fie condusă ca și până acum, având în slujba ei pe deputați, în schimb urmărește desființarea senatului și înlocuirea lui cu un sfat în care să fie reprezentate „categoriile de interes economice”. A mai spus că trebuie ca guvernele să se îngrijească mai ales de țărăniime și a terminat cerând alegătorilor să voteze pe d. Dem. Dobrescu, fost primar al Capitalei, candidat al partidului național-țărănesc.

*

D. *Gheorghe Brătianu* încă și-a chemat partizanii la vorba și la sfat. În numele partidului dsale, a candidat însuși la alegerile din 12 Aprilie. Au vorbit câțiva oratori, cerând toți voturile pentru d. Gheorghe Brătianu.

Dsa a vorbit la sfârșit, spunând că partidul în fruntea oăruia se afla e pe linia cea dreaptă, pe care au mers și alți înaintași cu un trecut glorios în istoria țării.

*

Partidul dlui *Oct. Goga* a sărbătorit trei ani dela înființare. S'au strâns multe mii de partizani la acest soroc, iar d. Goga a ținut o cuvântare foarte însuflețită.

Dsa a spus că zilele ce trăim acum sunt pentru țara noastră o punte între două lumi. E o framântare generală care se va termina prin înfaptuirea ideilor pentru cari dsa luptă de multă vreme. A cerut insistent ca să se schimbe constituția țării, să se schimbe fundamentul de până acum ca să se poată clădi un viitor mai strălucit.

Un nou fel de hoție

Politia atrage luarea aminte a cetățenilor

Scrisorile sunt o armă pe care hoții o știu tatrebuința cu folos. Bandiții, din m. jioai codrului, trimit scrisori oamenilor paștii cari au strâns agoniseala unei vieți: Sa-mi pui în cutare loc, cutare sumă de bani, eaci dacă nu praf te fac. Și mulți o pun, căci se tem de urgia oamenilor fără suflet și fără Dumnezeu.

Politia ne aduce la cunoștință un nou fel de hoție prin scrisori. Ne-a trimis și un model de scrisoare, — pe care, după cât suntem în formați, a primit-o și un blăjaz. — Iată despre ce-i vorba:

„Un personaj care seamănă cu numele de *Cortes de Salazar*, expediază din Barcelona scrisori la diferite persoane din diferite țări, prin care se dă drept bancher din insulele *Fozpise*, care a fost declarat în stare de f. iment, urmând a fi arestat. Arată apoi că reușit să dispară cu suma de 1.800.000 franci francezi, plus un cek de 90.000 franci și în preună cu o fiică a sa în etate de 17 ani îmbarca pe un vas, debarcând la Cadix, coastele Spaniei, însă este arestat și întemnițat la Barcelona. Este judecat și condamnat la ani închisoare. Înainte însă de arestare, el și ține că a reușit să expedieze la o anumită stație din Franța unul din euferte sale și are fondul dublu și în care se găsesc 1.800.000 franci.

El roaga pe adresantul scrisoarei să depășeze la Barcelona, unde luând contact fisa sa, să depună suma de 14.987 pesetas, care este condamnat de Tribunalul din Barcelona, șere a obținut astfel și alte două eufere ale sale aflate la Tribunalul de acolo, care sustine ca într'o despărțură secretă a găsi cekul în chestiune de 90.000 franci. A scoțând din aceste eufere cekul în chestiune precum și recipisa cușărului expediat în Franța care se afla suma de 1.800.000 franci, adăscutul scrisoarei este rugat ca împreună fisa sa, să plece în Franța pentru scoaterea fărului și încasarea cekului, iar din cei 1.800.000 franci, adresantul scrisoarei să-i oprească 1/5 parte, adică 630.000 franci drept rest pensă, încredințând restul fisei sale.”

Politia cere tuturor persoanelor cari primi astfel de scrisori, să i-se înainteze pentru a face cercetările cuvenite.

Coroi la închisoare. Temutul bandit din codrul Moldovei al cărui nume era ro cu groază până mai săptămânile trecute, ac zace neputincios în întunerecul închisorii. N domni de acela cari fac filme de cinematog au cerut voe dela procuror ca să filmeze bandit.

O cameră a închisorii a fost făcută ciumă, patru lăntari i-au zis dlu dipie, el și-a petrecut ca'n vremurile bune. Don acela l-au filmat, petrecându-și, au plecat să-l arate oamenilor în chip, căci el, în ca și oase, se află ascuns vederii oamenilor închisoarea tribunalului.

Din Diciosânmărtin

Ziua de Duminică, 7 Aprilie, a fost pentru credincioșii bisericii noastre gr.-cat. din Diciosânmărtin o zi de bucurie și înălțare sufletească.

Părintele profesor *Dr. Ioan Suciu* dela Blaj, după ce, la duminică trecută, a predicat în comuna vecină Boziaș, ne-a onorat și pe noi cu prezența Sfinției Sale.

La sfârșitul sfintei liturgii pe care a celebrat-o împreună cu păr. protopop *E. Tătar*, a ținut o predică plină de însufiețire, ilustrată cu exemple despre însemnătatea și roadele binecuvântate ale sf. sacrament al penitenței. Biserica era încâlcită pentru marea număr al credincioșilor prezenți, iar reculegerea și lacrimile ce se vedeau pe fața multor credincioși, mărturisiau lămurit că sămânța grației dumnezeiești a căzut în pământ bine lucrat.

După înscutatul împreună cu rugăciunile către Preacurata Fecioară Maria, credincioșii s'au îndreptat spre sala de gimnastică a gimnaziului unde a fost anunțată conferința. Sala destul de spațioasă, n'a fost în stare să cuprindă toată lumea adunată. Comuna vecină Boziașul, în frunte cu păr. Costea și alți intelectuali au fost de față. Era de față și păr. N. Platon protopop onorat și o mulțime de intelectuali, localnici și străini.

Subiectul conferinței a fost apostolatul laicilor și activitatea lor întru împlinirea misiunii bisericii lui Hristos. Timpul de aproape două ore, cât a durat conferința, a trecut ca o clișă. Prin interesul ce îl compoartă subiectul ales, prin expunerea vie sădăroasă și plină de avânt, a captat din primul moment și până la sfârșit atenția tuturor. Ne-a fixat înaintea minții și ochilor noștri sufletește biserica catolică împreună cu capul ei vizibil Pontificatul român, ca un organism viu și nedespărțit, rolul binefăcător și însemnătatea uriașă care a avut-o dela început și o are până în prezent, în afară de mântuirea sufletescă, organizarea familiei, a societății, a siguranței celor popoară și a omeniilor întregi.

Ne-a evocat clipe mișcătoare din persecuțiile bisericii catolice, din trecut și prezent, și despre felul cum au suferit și sufar și azi laicii diferitelor națiuni în fața celor fără de Dumnezeu. Prin cuvinte mișcătoare ne îndeamnă și insistă ca nieri noi Români laici să nu fim mai pe jos întru apărarea intereselor sfintei noastre biserici catolice care e bunul nostru suprem. La sfârșit arată, ce datorăm noi Români Romei, bisericii sale și Blajului, și încheie citind un articol al dlui profesor universitar Nichifor Crăinț, recent apărut în Gândirea, în care Roma, originea neamului și credinței noastre, e apreciată într'un mod pe cât se poate de elocvent. A terminat într'un mediu de însufiețire de nădăscris, publicul aplaudând furtivos.

Vasile Abuşeanu
profesor de liceu

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Agru-l împotriva avortului

Din partea conducerii Agru-lui din Carel (Săla) au primit următoarele știri:

Articolul 482 din proiectul de cod penal unificat, a trecut de curând la senat într'o formă, care nu satisface pe deplin conștiința creștină.

Având în vedere consecințele dezastruoase pentru morala creștină și pentru neamul nostru, Agru-l Carel protestează cu toată energia sufletului de creștin și român în contra acestui atentat criminal.

În același timp, Agru-l-Carel cere cu toată insistența dela forurile competente, ca zisul articol sau să fie înlăturat cu totul, sau să fie modificat, așa fel încât suprimarea pruncului să apară clar că nu e intențională nici practică direct.

Misiuni sfinte

In Chindia (Timiș)

Altă serie frumoasă de misiuni sfinte — pe lângă atâtea nenumărate din trecut — a ținut să organizeze „Reuniunea de Misiuni” a parohiei Legojului în primele două săptămâni ale pasesimilor.

În zilele de 22—25 Martie a. c. credincioșii fruntăzii parohiei Chindia din Județul Timiș au avut parte de sfintele misiuni, al căror conducător a fost M. On. arhidiacon *Victor Pop* din Șeitin.

În decursul misiunilor, credincioșii parohiei au cercetat serviciile sfinte și au ascultat cu multă plăcere toate predicile părintelui misionar, numărul ascultătorilor cifrându-se mereu la 400—500 de iasi. — În ziua de 23 Martie, la cererea parohului local, Revizoratul școlar a binevoit a suspenda prelegerile dela școala primară, astfel că și elevii, în număr de 124, au luat parte la sfintele misiuni. În după masa aceleiași zile, păr. misionar a ținut și o oră de religioasă cu elevii.

Duminică, la sfârșitul sfintei liturgii, s'a format o procesiune împăstoasă, în frunte cu 5 preoți, până la locul unde s'a binecuvântat crucea jubileu, ridicată întru pomenirea a celui sfânt. Luni, la sărbătoarea Buna Vestire, hramul bisericii parohiale, s'a făcut și rânduita iertării celei mari pentru dobândirea îndulgiștelor anului sfânt. Numărul cuminicărilor a fost de 306. S'a înregistrat un progres în rândurile tineretului, care s'a împărțit în număr multumitor față de trecut. Colaboratorii păr. misionar au fost preoții următori: Ioan Luminoșu din Hodos, Iosif Neda din H.șiaș, Nicolae Pașiu din Crivobara și preotul local Iosif Stoica. Corul bisericesc, bine organizat, și-a dat prețiosul său concurs, așa că reușita acestor misiuni, din toate punctele de vedere, a fost deplină.

Un credincios

Trei copii arși de vii într'o casă aprinsă de trăznet

În jud. Bălți s'a întâmplat sere sfârșitul săptămânii trecute o cumplită nenorocire. Fierrea schimbătoasă a luni Aprilie, a adus și pe meleagurile basarabene ploii năpraznice și timp frumos, una după alta.

În ziua pomenită, printre picurii de ploaie, rari și mari cât bobul, s'a pornit o furtună, de credeai că o să se scuture din tărâni lumea întreagă. Fulgere șerpuitoare, însoțite de șomote arzătoare, brazdau bolta cerească. Locuitorii, cu frica'n sân, își făceau cruce și îmbrăbătau pe copii cărora le clănțăneau dinții'n gură în patul de după ușă.

Decodată o lumină puternică a despicaț cerul, a durdrit puternic, și focul din înalțimi, s'a aprit pe casa acoperită cu stuf a unui locuitor, care tocmai se întâmplase să nu fie acasă. S'au pornit oamenii să oprească urgia focului, dar degeaba. Scrum s'a făcut din ea. Nenorocirea cea mare a fost că s'au prăpădit totodată trei copii ai sâteanului. Doi au fost arși deabinelea, iar al treilea și-a pierdut graiul și a rămas paralytic.

Cumplită nenorocire! Să zici, Doamne fereate!

Din Rus, jud. Satu-Mare

În zilele de 28, 29, 30, 31 Martie și 1 Aprilie a. Prea Cuviosia Sa Părintele *Atanasie Maxim*, egumenul Mănăstirii din Bixad, a ținut misiuni sfinte în comuna noastră, împărțindu-ne de bogatele daruri sufletești ale Anului Sfânt. Predicile Prea Cuviosiei Sale au impresionat adânc pe toți cei de față. Frumoase au fost și răspunsurile dela sfânta liturgie și paraclis, fiind cântate de toți cei de față.

Rodul acestor sfinte misiuni a fost bogat: 624 mărturisiri și cuminicări.

Ajutor, Părintelui misionar, i-au dat Păr.: Augustin Hungea din Chechis, Iuliu Șurani din Șicești, Ștefan Ilieș din Dănești și preotul din loc Vasile Bărsan.

În amintirea sfintelor misiuni, s'a binecuvântat o frumoasă cruce.

Correspondent

In Boziaș (T.-Mică)

Duminică, în 31 Martie, credincioșii uniți din comuna noastră au avut fericirea să asculte cuvântările trimisului Reuniunii de misiuni din Blaj.

Vestitorul cuvântului dumnezeesc a fost Păr. *Dr. Ioan Suciu*, prof. dela Blaj, care prin cuvântările ținute a stors lacrimi de pocăință din ochii ascultătorilor. Cuvântarea despre datorința de a ne mântui sufletul, care e de un preț nemărginit, cea despre sf. jertfa liturgică, precum și cea despre datorința noastră de a ne împărții de aceasta jertfa de viață dătătoare, ori cuvântarea despre sfântenia căsătoriei au săpat urme adânci în sufletul nostru.

Cele 197 mărturisiri într'o singură zi sunt o dovadă grațioasă despre efectul sf. misiunii.

Unul din cei de față

Un bandit omorât de mulțime. La casa unui negustor din orașelul Fălești (jud. Bălți) s'au aprit mal nopțile trecute trei bandiți. Fără să stea mult de vorbă, au cerut negustorul să le dea bani, de unde nu, îl sboară creierii. Acesta înspăimântat de gura revolverului întinsă spre el, a scos vreo treizeci de mil, agoniseala și cruțarea multor ani de trudă și răbdare, și a împărțit-o hapsânilor de bandiți. Un fecior al negustorului însă, a reușit să iasă din casă și a anunțat pe locuitorii orașelului. Aceștia s'au pornit spre casa cu pricina ca să oprească fărădelegea. Bandiții tocmai se pregăteau de fugă. Unul din ei a fost prins și, fiindcă se încapățâna să se războiască, având un revolver în mână, locuitorii i-au tras o bătăie sdravănă din care a și murit. Cei doi alți au scăpat cu fuga.

Sfârșitul trist alor 30 de șomeri. Asta s'a întâmplat în Ceho-Slovacia. Vrea 30 de șomeri, lipsiți de toate, trăiau în niște șuri la o margine de oraș. Într'o noapte s'au aprins șurile și șomerii au ars cu toții. Sfârșitul trist al acestor nenorociți a îndulșat mult pe locuitorii din împrejurimi.

Ziua unirii Basarabiei. În ziua de 9 Aprilie 1918, s'a făcut unirea Basarabiei cu Patria Mamă. Cu 'ziua' de 9 Aprilie a. c., am intrat așadar în al 18-lea an de când s'a împlinit frumosul vis de veacuri al Românilor pentru care au suferit și s'au jertfit din greu. Astăzi, după atâția ani de atunci, din ogorul de muncă al Patriei, privim spre ziua unirii ca spre un Izvor de putere și lumină.

Cărturari sibieni la Blaj. Duminica trecută orașul nostru a găzduit un mănunchiu de cărturari sibieni, strânsi în jurul grupării „Thesis”. Au venit la Blaj invitați de gruparea intelectuală de aici „Blajul”, pentru a schimba idei și impresii. Oaspeții au aranjat la ora 5 d. m. un program literar, cu conferințe, schițe, poezii și traduceri, toate punctele fiind originale. La producție a fost de față lume multă, sala de gimnastică a liceului de băieți fiind ticsită. Publicul a aplaudat călduros pe aranjatorii programului.

Conferențele „Astrel”. În seria conferențelor aranjate de Desp. Blaj al „Astrei” în orașul nostru, a vorbit duminica trecută d. dr. Alexandru Pop, profesor universitar, directorul clinicii chirurgicale din Cluj. În fața publicului care a umplut sala de gimnastică a liceului de băieți, Dsa a desfășurat: „Evoluția chirurgiei moderne”, desvelind, pentru noi cei mulți, un colț din străduințele celor ce alină durerile omenești prin clinici și spitale.

Reduceri pe C. F. R. În vederea sărbătorilor sf. Paști, conducerea C. F. R. a acordat o reducere de 50 la sută pentru toți călătorii și pentru toate trenurile. Această reducere se dă începând cu ziua de 26 Aprilie, ora 12, până la 5 Maiu ora 12 noaptea.

O principesă a intrat în mănăstire. Principesa Ioselina de Belgia, văduva principelui Carol Anton de Hohenzollern, a intrat în mănăstirea sfintei Lioba din orașelul Güntherstal, nu departe de orașul Freiburg din Breisgau. Principesa este soră cu regele Albert I. al Belgiei și s'a născut la 18 Decembrie 1872 ca fată a principelui Filip de Belgia și a principesei Maria de Hohenzollern în Bruxelles.

Cât prețuește un diamant. În anul trecut s'a găsit un diamant, mare cam cât un ou de găină. A fost vândut în anul acesta cu frumoasa sumă de 150 mil lire sterline. (O liră sterlină face 811 Lei).

Scade numărul celor fără Dumnezeu în Rusia. În mai multe rânduri am arătat în această gazetă, cum s'a format în Rusia o societate a celor fără de Dumnezeu și cum lucrează această societate, mai ales prin gazetele și revistele pe cari le scoate. După cum se arată de curând în gazeta Papei dela Roma, mișcarea aceasta începe a se mai potoli, fiindcă dl Stalin, președintele Rusiei, a băgat de seamă că cu aceea mișcare nu s'a prea ajuns departe. Dovada cea mai bună e că atât gazetele cât și revistele acestei societăți au început să scadă în pagini și în număr.

Călugări cari își zldesc înșiși biserica. În Apus călugării, pe lângă rugăciune, își petrec vremea muncind, după principiul

„roagă-te și lucrează”. Astfel călugării din Buckfast (Anglia) și-au zidit o minunată biserică ei înșiși, cu mâinile lor proprii. Pilda lor o urmează acuma călugării zisterzienzi englezi din Charnwood Forest de lângă orașul Leicester. După ce planurile au fost făcute de un arhitect vestit, s'au apucat și și-au dăruit stânci din apropiere pe cari cloplindu-le le-au folosit la zidirea bisericii care făgăduiește a fi una dintre cele mai frumoase ale Angliei. Capul lucrului e că aceea biserică va fi lucrată, dela bază până la crucea de pe turn, numai de călugări.

Nu se mai admite divorțul. În parlamentul portugez s'a depus un proiect de lege care desființează divorțul. Motivul e că dela 1911 până la 1921 s'au divorțat 5535 perechi, ceea ce, spune proiectul, este o imoralitate.

Furtună puternică în jurul mării Adriatice. S'a telegrafiat din Roma că marea Adriatică e bântuită de o furtună puternică. Se ridică valuri uriașe, cresc și fac vârtejuri în înălțimi, și se prăbușesc apoi ca înghițite de o putere nevăzută. Pescarii prinși cu bărcile pe întinsul apei, au fost înghițiți în adâncul mării ca o muscă în stomacul unei balene. Într-o singură localitate au pierit astfel 20 de bărci cu pescari.

Optzeci de persoane au fost arse de vii. Spre sfârșitul săptămânii trecute ne-a sosit vestea unei cumplite nenorociri întâmplată în China. La arsenalul (locul unde se țin munițiile) unei armate s'a produs o explozie puternică. De aici s'a lucins apoi un foc uriaș, care o mistuit între flăcările sale optzeci de persoane. Puterea cea mare a exploziei a aruncat unele persoane până la o depărtare de 3 km.

Starea bisericii în Australia. Australia sau Oceania este cel mai nou descoperit continent și este guvernată de Anglia. Acest continent are 6 milioane de locuitori pe un teritoriu de 7 milioane și jumătate kilometri pătrați. Când în anul 1818 a pășit pe pământul Australiei cel dintâi preot catolic, autoritățile nu i-au dat voie să se așeze pe acel pământ, trimițându-l înapoi. Astăzi peste un milion și jumătate dintre acești locuitori sunt catolici, cu 30 de episcopi, 2000 de preoți și cu 250 mii de copii cari cercetează școlile confessionale. Statul nu dă bisericii nici un ajutor, cu toate acestea biserica se află într-o stare cât se poate de înfloritoare.

Unde duce credința deșartă. La începutul acestei săptămâni a sosit o veste din China, atât de cumplită cum numai în povești au mai auzit. Iată despre ce-i vorba. În partea de sud a acestei țări se lucrează la o cale ferată. În mintea țăranilor din părțile acelea, s'a prins un svon care spunea că muncitorii dela calea ferată au omorât mulți locuitori, a căror sânge i-au jertfit zellor de sub pământ, ca să le ajute la lucru. Infurțați de acest svon, țăranii au tăbărit pe muncitorii, au omorât 16 dintre ei, iar pe alți 43 i-au făcut prizonieri. Sunt temeri că și acești 43 vor fi omorâți.

În India biserica înaintează minunat. Indiile sunt o regiune foarte mare din partea de miazăzi a Asiei. Ele se compun din două peninsule mari: India de miază noapte, numită numai India, și India de miazăzi, numită de obicei Indochina, despărțită prin golful (parte din mare care înaintează într-o largă deschizătură a uscatului) Bengal. Are o suprafață de 4 milioane 715 mil km. pătrați

cu 350 milioane locuitori. Cea mai mare parte din teritoriul Indiei se ține de Anglia. — Ei bine, biserica catolică există în India de abia 50 de ani. Cu toate acestea sunt deja 4 milioane de catolici, cu 4225 de preoți, 950 călugări frați și 9700 călugărițe. Înainte cu 50 de ani erau cu totul abia 19 seminarii în cari se creșteau 400 teologi, astăzi sunt 63 de seminarii în cari se cresc 3100 de teologi. Înainte cu 50 de ani nu erau decât 75 mil de elevi în 1850 școli catolice, astăzi sunt 550 mil în 6500 școli. Între anii 1881 și 1891 numărul populației a crescut în India cu 39 la sută, a catolicilor cu 133%. Iată deci o țară, unde catolicismul înaintează, văzând cu ochii!

Impotriva avortului. În numărul 39 de duminică 31 Martie 1935 al ziarului „Farul Nou unit cu Dacia Creștină” dela București a apărut vorbirea pe care Preasfințitul Alexandru Nicolescu al Lugojului a ținut-o în ziua de 7 Februarie la Senat, și în care a arătat, ce mare rău este, din toate punctele de vedere permisiunea prin lege a avortului. Oricine, având 2 Lei, poate citi această minunată vorbire a Preasfințitului, convingându-se, ce mare păcat este avortul, adevărată lepădarea cu voiața din pântecul mamei a fătului încă nedesvoltat.

A mai intrat încă o teatralistă în mănăstire. Am arătat, la vremea sa, cum s'au călugărit teatralistele (actrițele) franceze Yvonne Hautin și Suzanne Delorme. De curând au adus zările vestea interesantă că s'a mai călugărit încă o actriță de mare renume, și anume Maryse Wending. Mai mult, această actriță a cerut să fie trimisă ca îngrijitoare la un spital cu leproși.

A murit beat. Un tânăr dintr-o comună din jud. Tecuci, trebuia să fie încorporat la începutul acestei luni. După un prost și urât obicei, care din nenorocire e foarte lăfșit, tânărul a beat mereu la rachiu înainte de încorporare. A beat atâta încât n'a mai ajuns să fie încorporat: a murit beat.

Carne de câine în loc de carne de miel. În pivnița unei temei dintr-o comună de lângă Beluș, s'a găsit un câine mort, jupuit. Cum proprietara locuinței avea măcelărie, oamenii legii s'au pus la pândă și au văzut pe un bălat ducând câinele spre măcelărie. Luată la întrebări i-a spus că nu-i adevărat că vindea carne de câine. Dar vede oricine că ea nu jupula câinii numai din plăcere. De aceea oamenii legii i-au închis măcelăria, făcând cercetări ca să iasă adevărul la iveală.

Evreii n'au voie să scrie în Germania. Asta-i cea mai nouă măsură luată de oamenii lui Hitler din Germania, împotriva Evreilor. Ei că n'au voie să scrie nici cărți, nici articole de ziare. Se spune că în curând ei vor fi opriți să se mai ocupe cu muzica.

Și-a omorât binefăcătorul. Un tânăr dintr-o comună din Oitenia, s'a îmbătat mai zilele trecute strașnic de tot. Tatăl său, drept pedeapsă pentru aceasta, l-a bătut bine și l-a legat de un pom din grădină. Bețivul a început atunci să sbiere ca din gura șarpelui. Un tânăr care trecea pe acolo a sărit pârleazul și l-a deslegat. Au intrat apoi amândoi în casă, unde a început o ceartă între tată și fiu. Cum s'o fi întors lucrurile, cum nu, destul că la un moment dat bețivul a scos un cuțit și l-a înjunghiat pe tânărul care l-a deslegat. Scrite foaia că acum se trage de păr în beclurile temniței, cu saftetul îngreuiat de o faptă ne-
cugetată.

In grădinița cu flori

— Garoafa —

Garoafa se găsește în toate grădinițele. Are flori roșii, trandafirii sau albe, cu miros foarte plăcut. Oamenii spun că, unde înfloresc garoafele locul e îmbalzat.

Sunt mai multe soiuri de garoafe, atât sălbatice, cât și de grădină. Garoafele sălbatice cresc prin fânețe uscate, prin livezi și pe la munte. Acestea se zic și Garofițe, Garoafe de câmp, Garoafe de munte, Cuișoare și Schinteuțe. Garoafele de grădină se numesc și Flori domnești, Caramfine, Vâsdoage și Sacfiu. Cresc cultivate din vremurile celea mai vechi. Se spune, că un rege al Neapolului, anume Rene d'Anjou, pentru că să se mângâie că și-a pierdut coroana, cultiva tot felul de garoafe. Dela el au și rămas celea dintâi soiuri de garoafe frumoase.

Azi sunt cunoscute peste o mie de soiuri de garoafe, cari cresc pe toată fața pământului. Originea lor este în China și în Japonia.

Garoafele cresc frumos în ținuturile mai calduroase. Reușesc bine însă și în ținuturi mai răcoroase. Unele soiuri se țin în casă, la fereastră. Celea mai multe cresc afară, în aer liber și rabdă și frigul iernii.

Se înmulțesc prin semințe, prin butași și prin marcotaj.

Semințele se pun în cutii, prin Aprilie. Când plantele răsărite au 7—8 frunze, se răsădesc pe straturi, în pământ bine îngrășat. Garoafele crescute din semințe, înfloresc numai în anul viitor.

Prin butași, se face înmulțirea în August și Septemvrie. Se aleg lăstarii cari au mai multe frunze și nu sunt prea înlemnosați. Se curățe frunzele de pe partea ce se îngroapă în pământ și se scurtează frunzele ce rămân afară. Taetura se face sub un nod, iar nodul se spintecă și se pune în spintecătură un bob de orz, pentru ca să prindă rădăcini mai ușor.

Marcotajul se face după înflorire, prin Iulie și August. Se culcă crenguțele la pământ și se îngroapă. După 4—5 săptămâni, crenguțele îngropate fac rădăcini, apoi se despart de planta mamă și se așează în ghivece, unde cresc și dau flori frumoase.

Garoafele sunt semnul dragostei și anume celea roșii înseamnă dragostea înfocată, iar celea albe dragostea curată.

În cântecele de joc încă găsim amintită garoafa, cu feliuritele numiri pe cari le are.

*Foate verde carantină,
S'a dus mândra la grădină;
Cu peană de schinteuță,
Mândra ca o penișă.*

Mamele cântă copiilor din leagăn:

*Nani-nani drăguliță
Crește-ai ca o garofiță.
Să fii naltă trestioară
Albă ca o lăcrămioară,
Blândă ca o turtura
Și frumoasă ca o stea.*

V. ALEXANDRI: Nani-Nani.

Garoafele, pe lângă podoabă mai au și alte întrebuințări.

Florile roșii ale garoafelor se întrebuințează la colorarea vinarsurilor. Având miros puternic, dau vinarsului și aroamă plăcută.

Tot florile roșii, tăiate mărunt și fierțite cu miere de trestie, se întrebuințează ca leac în contra bătăilor de inimă.

Durerea de cap trece dacă se leagă fruntea cu flori de garoafă.

Fumul florilor de garoafă uscate, stămpără durerea de măsele.

Garoafele, de multe ori sunt atăcate de insecte. În contra insectelor se întrebuințează stropirea cu zeamă de tutun. De ciuperci și alte boale, se apără stropindu-se cu zeamă de peatră vânată.

Udatul prea mult le strică mai tare ca și seceta.

Ion Popu-Câmpeanu

Exportul de animale al României

Bogațiile cari se află în țara noastră iau, o mare parte din ele, calea străinătății, după ce s'au asigurat trebuințele interne ale locuitorilor. Tablourile pline de date ce se publică zilnic, ne arată cantitatea și felul acestor bogății pe cari le exportăm.

O mare bogăție a României este reprezentată în animale, pe lângă altele pe cari le-am văzut în gazeta noastră. Astăzi vom cerceta una din aceste bogății înfașisată în animalele pe cari le-a avut România dela unire până în anul 1932.

Din acest tablou se observă că stocul de animale a României de azi este mai scăzut, față de stocul ei dinainte de războiul mondial. A scăzut stocul cailor, bovinelor, boilor, caprelor și a porcilor, după cum ne arată tabloul stocului de animale dat, începând cu anul 1919 până în 1932.

Cauza acestei scăderi se datorește lipsei de măsuri luate din partea organelor, cari aveau menirea să încurajeze și să dea posibilitate de creștere a animalelor în condițiuni bune, având o rasă bună prin reporturi de rasă bună. Pe de altă parte scăderea aceasta se mai datorește și impozitelor vamale, grele, cari se puneau pe animalele exportate. Cu toate că impozitele vamale erau mari, exportul de animale vii și a produselor de animale a continuat.

Iată situația exportului nostru de animale și de produse de animale, pe specii, după tabloul pe care l-a tocmnit Direcțiunea Statisticii Financiare, pe care-l prezint numai pe anul 1934, cu toate că el este dat cu începerea anului 1919.

În anul trecut am exportat animale vii: 2166 capete cai, 45 856 boi, 71.203 porci, 93.157 oi și 3.504.154 păsări. Exportul nostru după acest tablou a fost mai mic în anii 1919, 1927, 1932 și în 1933.

Numărul capetelor de animale exportate valorează pe specii după cum urmează:

Caii 12 milioane 452 mii; boii 259 milioane 174 mii; porcii 192 milioane 920 mii; oile 29 milioane 928 mii și paserile 139 milioane 429 mii.

Asemănat exportul nostru de animale cu a altor țări, constatăm că exportul nostru pe cap de locuitor este cel mai mic din Europa, căci în anul 1932 n'a trecut de 850 Lei pe cap de locuitor, după cum arată dl Ionescu-Brăila.

Exportul nostru de animale ar putea să ia o mare sporire, dacă guvernul l-ar încuraja și ar micșora impozitele vamale, cari opresc și micșorează cantitatea și valoarea exportului nostru.

Să sperăm că conducătorii țării noastre vor înțelege acest lucru și vor da posibilitatea mării din an în an a exportului de animale, printr'o încurajare și ușurare a vamei.

Olimplu I. Barna

O lege foarte bună

Nu se vor mai putea planta vițe de vie nealtoite

Ministerul de Agricultură și Domenii a întocmit un proiect de lege care, după atâtea plângeri ale Ardelenilor, ne face în sfârșit și nouă dreptate. Iată, pe scurt, ce cuprinde acest plan de lege:

Nu se mai pot planta, pe întinsul acestei țări, vițe de hibridi (adecă nealtoite), decât numai vițe altoite. — Noi în Ardeal nici n'am avut, de aceea vinul nostru era mult mai bun, Ce folos însă că neguțătorii aduceau vinuri din Vechiul Regat produse pe hibridi și, acelea fiind ieftime, astfel noi nu puteam vinde cu preț viaurile noastre bune și vestite.

Nu se mai poate planta vie decât pe dealuri, la șes numai pentru struguri de masă.

Vițele altoite nu se pot vinde decât de comercianții anume autorizați de către Minister, Vie nouă nu se mai poate sădi, decât cu învoierea Ministerului.

Vinul de hibridi nu se poate amesteca cu cel de vițe altoite.

Oțetul nu se mai poate face decât din vin.

Taxa de consumație a vinului se reduce, dela 75 bani de litru, la 50 de bani.

Fiecare proprietar de vie va plăti în fiecare an suma de Lei 1000 de hectar, din cari s'are creiază un fond pentru încurajarea culturii vinului.

Dacă acest proiect va deveni lege, proprietarii de vie vor avea de aici înainte venituri mult mai frumoase.

A fost îngropat de viu

Într'un orașel basarabean din jud. Soroca, care-și scurgea vieața liniștit și tănuț în umbra dealurilor spre care cu greu înalțezi din pricina drumurilor rele, s'au întâmplat următoarele:

Un cismar, om cu familie și stare și încă în floarea vrăstei fiind, a murit. Adecă, vorba vine că a murit. L-a declarat agentul sanitar mort și... mort a trebuit să fie. Nevastă-sa l-a plâns, și-au jeluț copiii cari au rămas al nimănui, pe alifele târgului, dar, a trebuit să-îngroape.

S'a strâns tot orașelul la înmormântare, căci așa se cuvine, să se dea cinste deosebită celor ce pleacă pe alte tărâmuri.

Nevasta... ca nevasta. Nu-i putea leși nici decum din cap că bărbatul său s'a dus și încă pentru totdeauna. Și'ntro noapte, visează vis năprasnic.

I-se părea că se deschide mormântul

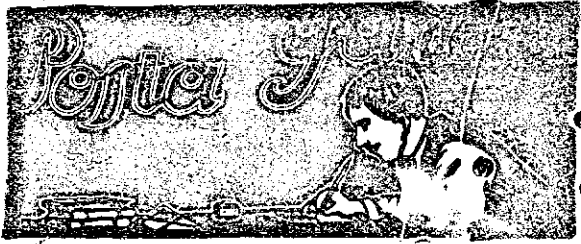
peste care încă nu se așezase de tot țărâna proaspătă, și din palatul morții lasă bărbatul său. Privea înspălmântată prin somn, și i-se părea că bărbatul său a înviat deabinelea.

S'a trezit dintr'odată din somn, a sărit năpraznic în mijlocul casei și a început să strige: — Bărbatul meu, bărbatul meu, a înviat! Să mergem să-l sfărâmăm în cuiețele mormântului, căci nu poate leși.

S'au trudit al casei s'o liniștească spunându-i fel de fel de vorbe împăciuitoare. Dar de unde să poți să răzbași c'o muiere când i-a intrat ceva în cap. Au trebuit să meargă să-i facă voia.

Cu frică mare, îndemnați de stăruința femeii ce se jela alături, câțiva bărbați l-au desgropat soțul. Și, ce să vezi! Spre mirarea tuturor, mortul era întors în cosciug cu fața spre inima pământului. Hainele de pe el erau toate rupte.

A plâns muierea de-a sculat șapte sate în jur. Dar pe mort nu l-a mai sculat. Prima oară n'a fost mort, a fost numai un somn adânc. De astă dată însă, a trecut deabinelea în împărăția de dincolo a mormântului, și acolo a rămas pentru totdeauna, căci morții au vorbă legată, ce fac nu mai desfac.

Țifrea Simion. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1934.

Am primit câte 100 Lei dela următorii: Nicolae Codrea, Ioan Pavelan Toluș, Ioan Câmpean, Gheorghe Boanță, Soporar Dumitru, Gavril Mircea, E. Viciu, Vasile Madăraș, George Moldovan.

Câte 150 Lei: Zaha Ioan, Albu Vasile, Nicolae Cheșan, Teodor Pădurean, Simion Bot, Ioan Vlad, Ioan Pop, Dr. V. Bojor, Domuța Vasile, Gh. I. Lixândroiu, Pamfilii Pop, I. Musteța, Izvernariu Ioan, Simion Marcu, V. Moldovan, Toma Suciu, Vasile Pop, George Simu, Ioan Robu, N. Țarină.

Câte 200 Lei: Iovan Oprișa, Vlad Pavel, Pascadi oan, . Sigarteu, Onisie Petru, Pr. C. Muste, Țifrea Simion.

Alte nume: Rădoi Rusu I. Rusu 426; Agrijan Gavril 40; Maria Bucur 25; Elena P. Comșa 44; Cristea Pintilie 70; Teodor Pădurean 150; Alexandru Ungur 500; Dosu Nicolae 115; Bandu Nicolae 35; Ioan Sărătean 110; Vasile Silagi America 288; George Pandrea 90; V. Chindriș 75.

Cornelia Cheșian 297; Al. Anderco-Cuza 405; Grigore Chiș 390; Ioan Corodan America 288; Socol Dumitru 218; Ormenișan Iacob 22; Văcariu Vasile I. G 30; Gorea Gligor 150; Gherman Iacob 310; Socol Onisie 100; Sanda Ioan 130; Buncan Dumitru 90; Of. parohial Șeulia 480.

Samoilă Ciumaș 480; Vasile Berinde 260; Leș Gavrilă 300; Plut. Măgurean V. 40; Constantin Pepene 400; Liviu Moza 180; Frenț Is. G. Sescu 300; Of. parohial Folia 330.

Redactor: IULIU MAIOR

Lista neagră

Dușmanii foii

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de-a rândul, s'au fâlit că sunt și dâșii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani, nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Ioan Rus, Ghirișul rom.	dator	765
Ioan Nichimiș, Totoiu	>	495
Gorea Ioan I. Petru, Râciu	>	575
Bartoș Petre, Moineșt	>	885
Gregoriu Cherecheș, Agrij	>	825

Giurgiu Constantin, Luna de Arieș	>	230
Teofil Felea, Muntele Băișoarei.	>	495
Alexandru Fărcașan, Zlatna	>	338
Maria Bezerita, Arpașteu	>	780
Rad Ioan, Bocicoel	>	525
Tüzes Maria, Ciachi Gârboiu	>	472
Man Isidor, Țaga	>	150
Moldovan I. I. Fl. Nonului, Uuifalău	>	360
Dumitru Butulca Lupu, Toldal	>	495
Vasile Ghidiu I. Ion, Deda-Haltă	>	322
Nicolae Deatcu, Colun	>	180
Alexandru Cherecheș, Bodia	>	825
Cosma Bulez, Chiuza	>	195
Teodor Pasc, Cacova	>	945
Gavril Moigrădean, Aghireș	>	195

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre li vom da și pe mâna avocatului nostru.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceea ce mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Iată numerii apăruți până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți), No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, Jertfa Legii Noi**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine, când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceti fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

STRASTNIC

care cuprinde rânduiala sfintelor și dumnezeiștilor slujbe din săptămâna Patimilor, acum întâia oră tipărit cu litere străbune legat Lei 270.

PROHODUL

Domnului Nostru Isus Hristos

Prețul Lei 20

Nou!

Ediția II

Nou!

Liturghia sf. Ioan Gură de aur

aranjată pe două voci egale

de

CELESTIN CHEREBETIU

Lei 25+2 Lei porto — în total 27 Lei

De acelaș autor:

Căutări bisericesti ocazionale Lei 20

Cele opt versuri bisericesti „ 45

Mănecatul (utrenia) „ 45

Cu ramburs nu se trimite, decât la comanda de cel puțin 5 ex.

Banii să se trimită în mărci postale ori prin mandat postal. La 10 ex. se gratifică 1 ex.

Se află de vânzare la

Librăria Seminarului, Blaj

AVIZ

Administrația Centrală Capitulară din Blaj, dorind să angajeze pentru Moara Fondului Bazilican un prim morar și doi morari, harnici și pricepuți, cari au mai lucrat în mori sistematice, face pe această cale cunoscut celor doritori a ocupa aceste posturi, să-și înainteze cererea însoțită de Certificat de moralitate și actele doveditoare că au mai lucrat în mori sistematice.

Cererile se primesc până la data de 26 Aprilie 1935. Angajările se vor face pe data de 1 Maiu 1935. Condițiunile de angajare se pot cunoaște la Administrația Centrală Capitulară Blaj, 10 Aprilie 1935.

Administrația Centrală Capitulară

De vânzare

una casă

în plin centru strada Câmpia Libertății No. 1.

Adresa proprietarului indicată la locuință. (287) 1-1

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei

Legat întreg în pânză, aurit 340 „

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ